

Ἡ δευτέρᾳ βασίλισσα ἐσμοῦ μελισσῶν ἀναδεικνυομένη ἔνεκα τῆς συλλεγείσης πολλῆς τροφῆς.

βασιλοκόρη ἡ, Χίος κ.ά. βασιλοκόρη' Θράκη. βασιλοκόρη' Ἰμβρ.

Ἐκ τῶν οὐσ. βασιλεῖς καὶ κόρη.

Κόρη βασιλέως ἔνθ' ἀν.: Οἱ γονεῖς τῆς τὴν ἔθρεφαν καὶ ὡς βασιλοκόρη ποῦ ἦτον καὶ ὡς μονοκόρη καλύτερα ἀπὸ κάθε ἄλλη (ἐκ παραμυθ.). Χίος || Ἀσμ.

Βασιλοκόρη' τ' ἀλώνιζε μὲ τὴ χρυσῆ δουκάνα

Θράκη. Συνών. βασιλοκόριτσο, βασιλοπούλλα, βασιλοπούλισσα.

βασιλοκόριτσο τό, Πόντ. (Ἀμισ.) κ.ά.

Ἐκ τῶν οὐσ. βασιλεῖς καὶ κόριτσι.

Βασιλοκόρη, δὲ id.

βασιλόκοττα ἡ, Πελοπν. (Αρκαδ. κ.ά.)

Ἐκ τοῦ ὄν. Βασίλεις καὶ τοῦ οὐσ. κόττα.

Ορνιθα καλῶς τρεφομένη καὶ σφαζομένη τὴν ἑορτὴν τοῦ ἀγίου Βασιλείου μαγειρεύεται παραγεμιστή, παρεμβάλλεται δὲ εἰς αὐτὴν καὶ ἀργυροῦν νόμισμα.

βασιλοκουλούρα ἡ, πολλαχ. βασ' λουκ' λούρα πολλαχ. βορ. ἴδιωμ. βασιλοκουλούρα Τσακων.

Ἐκ τοῦ ὄν. Βασίλεις καὶ τοῦ οὐσ. κουλούρα.

Βασιλόπιττα, δὲ id.

βασιλομανίταρο τό, ἀμάρτ. βασιλομανίταρον Ἡπ. (Ζαγόρ.) βασ' λουμάνταρον Μακεδ. (Σισάν.)

Ἐκ τῶν οὐσ. βασιλεῖς καὶ μανιτάρι.

Ἄριστος ἐδώδιμος μύκης.

βασιλομονάστηρον τό, Κύπρ. βασιλομονάστηρο Ἡπ.

Ἐκ τῶν οὐσ. βασιλεῖς καὶ μοναστήρι.

Βασιλικὸν μοναστήριον, μονὴ ἰδρυθεῖσα ὑπὸ βασιλέως.

βασιλόξυγγο τό, Πελοπν. (Βαμβακ.) Ρόδ. κ.ά.

Ἐκ τῶν οὐσ. βασιλεῖς καὶ ξύγγι.

1) Τὸ ἐπὶ τῶν ψωῶν τοῦ χοίρου λίπος Πελοπν. (Βαμβακ.) κ.ά. 2) Τὸ πάχος ποῦ καλύπτει τὸ ἥπαρ Ρόδ. κ.ά. Συνών. ἀποσυρτός **B 2 γ**, μαντήλι.

βασιλοπαΐδι τό, πολλαχ. βασιλοπαΐδ' Προπ. (Πάνορμ.) βασιλοπαΐδ' Μακεδ. βασ' λουπαΐδ' Λέσβ. Στερελλ. (Αίτωλ..) κ.ά. βασιλόπαιδο πολλαχ. καὶ Πόντ. (Οφ. Σούρμ.) βασιλέσπαιδο Μύκ.

Ἐκ τῶν οὐσ. βασιλεῖς καὶ παϊδι.

Βασιλόποντα, δὲ id.

βασιλόπαπια ἡ, Ἡπ. (Αμπρακ.)

Ἐκ τῶν οὐσ. βασιλεῖς καὶ πάπια.

Υδρόβιον τι πτηνόν.

βασιλοπενταριά ἡ, Πελοπν. (Λακων.)

Ἐκ τῶν οὐσ. βασιλεῖς καὶ πενταριά.

*Ιχθὺς μικρὸς ἐρυθροπράσινος (ἐκ τῆς ὅμοιότητος τοῦ χρώματος πρὸς τὴν ποικιλόχρωμον ζώνην πενταριά).

***βασιλόπικο** τό, βασιλόπ' κον Μακεδ.

Υποκορ. τοῦ οὐσ. βασιλεῖς διὰ τῆς καταλ. -όπικο. Βασιλόποντα, δὲ id.

βασιλόπιττα ἡ, κοιν. καὶ Καππ. (Σιλατ.) βασ' λόπ' ττα βόρ. ἴδιωμ. βασιλεύόπιττα Ἰων. (Σιμύρν.) -Λεξ. Δημητρ.

Ἐκ τοῦ ὄν. Βασίλεις καὶ τοῦ οὐσ. πίττα.

*Ο κατὰ τὴν ἑορτὴν τοῦ ἀγίου Βασιλείου παρασκευαζόμενος ἄρτος εἰς τὸν δόποιον ἐντίθεται κατ' ἔθος καὶ νόμισμα: Κόβω τὴ βασιλόπιττα. Συνών. ἄγιος Βασίλειος 3,

ἄγιος βασιλίτισσα 1, ἄγιος βασιλόπιττα, βασιλίτισσα 1, βασιλοκουλούρα, βασιλόπουλλα, βασιλόψωμο.

βασιλοπόταμον τό, Κύπρ.

Ἐκ τῶν οὐσ. βασιλεῖς καὶ ποτάμι.

Βασιλικὸς ποταμός: Ἄσμ.

Τρέχουν βασιλοπόταμα καὶ ἔνι δροσισμένη (ἐνν. ἡ παράδεισος). Ἡ λ. καὶ ὡς τοπων. Κύπρ.

βασιλοπούλλα ἡ, κοιν. καὶ Πόντ. (Οἰν. Τραπ.) βασιλοπούλλα Ικαρ. βασ' λοπούλλα Ἡπ. Θράκη. κ.ά. βασ' λοπούλλα βόρ. ἴδιωμ. βασιλοπούλλα Χίος (Ολυμπ.) βασιλοπούλα Τσακων. βασιλεοπούλλα Κρήτ. βασιλεοπούλλα Κάλυμν. Κάρπ. Κύθηρ. Μύκ. Νίσυρ. Σύμη. κ.ά. βασιλεοπούλλα Πάρ. (Λευκ.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. βασιλεῖς καὶ τῆς καταλ. -πούλλα.

1) Κόρη βασιλέως κοιν. καὶ Πόντ. (Οἰν. Τραπ.) Τσακων. Συνών. id. ἐν λ. βασιλοκόρη. Ἡ λ. καὶ ὡς κύριον ὄν. Θράκη. ως τοπων. Ἀττικ. 2) Εύφημητικῶς, ἡ κόπρος τοῦ ἀνθρώπου Κρήτ. 2) Τὸ πτηνὸν ἀκανθυλλίς Πελοπν. (Μεσσ.)

βασιλόπουλλα ἡ, Κύπρ.

Ἐκ τοῦ ὄν. Βασίλεις καὶ τῆς καταλ. -πούλλα.

Βασιλόπιττα, δὲ id.

βασιλοπούλλι τό, πολλαχ. καὶ Πόντ. βασ' λοπούλλι' πολλαχ. βορ. ἴδιωμ.

Ἐκ τῶν οὐσ. βασιλεῖς καὶ πουλλί.

1) Τὸ πτηνὸν ἀλκυώνης ἡ κοινὴ (alcedo isspida) τῆς οἰκογενείας τῶν ἀλκυωνιδῶν (alcyonidae) τῆς τάξεως τῶν κεκρακτῶν (clamatores), ἡ τῶν ἀρχαίων ἀλκυών πολλαχ. (Ιδ. ΜΣτεφανίδ. ἐν Λαογρ. 9 (1926) 447). Συνών. βασιλάκι, βασιλάκιο, βασιλάκις, βασιλάκος, βασίλει, βασιλισκάδι, γιαλοπούλι, θαλασσοπούλλι, θαλασσοχαραχτίδα, σαρδελλοφάγος, τσιμπολόγος, ψαροπούλι, ψαροφάγος. 2) Βασιλόποντα, δὲ id., Πόντ. [**]

βασιλοπούλλισσα ἡ, ἀγν. τόπ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. βασιλόποντα καὶ τῆς καταλ. -ισσα.

Βασιλόποντα 1, δὲ id.

βασιλόπουλλο τό, βασιλόποντα Πόντ. βασιλόποντα Λυκ. (Λιβύσσ.) βασιλόπουλλο κοιν. βασ' λόπ' λλο Μύκ. κ.ά. βασιλόπ' λλον Λέσβ. κ.ά. βασ' λόπ' λλον βόρ. ἴδιωμ. βασιλόπουλε Τσακων. βασιλόποντο Αστυπ. βασιλέσποντλο Θήρ. Κρήτ. Νάξ. (Απύρανθ.) Τήν. κ.ά.

Ἐκ τοῦ οὐσ. βασιλεῖς καὶ τῆς υποκορ. καταλ. -πουλλο.

Τέκνον βασιλέως ἔνθ' ἀν. Ἡ λ. καὶ ὡς τοπων. υπὸ τὸν τύπ. Βασιλόποντο Κρήτ. Βασιλέσποντλο Κρήτ. Συνών. *βασιλέλλι (I), βασιλόπαιδι, *βασιλόπικο, βασιλόποντλο 2, βασιλόπουλος, βασιλούδι.

βασιλόπουλλος ὁ, Κρήτ. Πελοπν. (Μεσσ.) βασιλέσποντλος Κρήτ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. βασιλεῖς καὶ τῆς καταλ. -πουλλος.

Βασιλόποντλο, δὲ id.

βασιλορρωδάκινο τό, Νάξ. (Μέλαν.)

Ἐκ τῶν οὐσ. βασιλεῖς καὶ ρωδάκινο.

Εἰδος ρωδακίνου εὐγεύστου.

βασιλόρρυτο τό, Ζάκ.

Ἐκ τῶν οὐσ. βασιλεῖς καὶ δρεπάνι.

Πτηνὸν μακρόκνημον, μεγαλύτερον τῆς δρυγος τὸ ἐπὶ κεφαλῆς τῶν μεταναστευτικῶν δρεπάνων, βασιλεὺς ὁ

